॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्टमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥1॥

चात्वांला द्धिष्णिंया नुपं वपति यो निर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञस्यं सयो नित्वायं देवा वै यज्ञम्परां जयन्तु तमाग्नीं प्रात्पन्रपां जयन्ने तद्वे यज्ञस्यापंरा जितं यदाग्नीं प्रयादाग्नीं प्रविहर्रति यदेव यज्ञस्यापंरा जितं ततं एवे नम्पुनंस्तन्ते परा जित्यें व खलु वा एते यंन्ति ये बंहिष्पवमान स्तुते [1]

आहाग्नींद्ग्नीन् वि हंर ब्रहिः स्तृंणाहि पुरोडाशा<u>र</u> अलं कुर्वितिं यज्ञमेवापजित्य पुनंस्तन्वाना यन्त्यङ्गारैर्द्वे सवेने वि हंरति शलाकांभिस्तृतीयर् सशुऋत्वायाथो सम्भरत्येवैनृद्धिष्णिया वा अमुष्मिंश्लोंके सोमंमरख्यन्तेभ्योऽिष् सोम्माहंरन्तमंन्ववायन्तम्पर्यविश्वन् य एवं वेदं विन्दतें [2] प्रिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्यार्थ्यन्त ते देवेषुं

सोमपीथमैंच्छन्त तान्देवा अंब्रुवन्द्वेद्वे नामंनी कुरुध्वमथ् प्र वाप्स्यथ् न वेत्यग्नयो वा अथ् धिष्णियास्तस्माँद्विनामाँ ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये नेदिष्ठम्पूर्यविश्वन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीधीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषुं जुह्वत्यतिहाय वषंद्वरोति वि हि [3]

पुत सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आस्नारस्ताभिः प्राणुंदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आस्नतारस्ताभिरपानुदन्त प्राचीर्न्या आहुंतयो हूयन्ते प्रत्यङ्कासीनो धिष्णियान्व्याघारयति पश्चाचैव पुरस्तांच् यजंमानो भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः [4]

जायन्ते प्राणा वा एते यिद्धिष्णिया यदेष्वर्यः प्रत्यिङ्किष्णियानित्सर्पेत्प्राणान्थ्यं कंर्षेत्प्रमायुंकः स्यान्नाभिवां एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्धः खलु व नाभ्यै प्राणोऽवांङपानो यदेष्वर्यः प्रत्यङ्कोतांरमित्सर्पेदपाने प्राणं देध्यात् प्रमायुंकः स्यान्नाध्वर्युरुपं गायेद्वाग्वीर्यो वा अध्वर्युर्यदेष्वर्युरुप्गायेदुद्गात्रे [5]

वाच् सम्प्र यंच्छेदुपदासुंकास्य वाक्स्यांद्वह्मवादिनों वदन्ति नास देश्यिते सोमें ऽध्वर्युः प्रत्यङ्ख्सदोऽतीयादधं कथा दांख्यिणानि होतुंमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानुं ज्ञास्यन्तीत्युत्तंरेणाग्नींध्रं प्रीत्यं जुहोति दाख्यिणानि न प्राणान्थ्सं कंर्षित न्यंन्ये धिष्णिंया उप्यन्ते नान्ये यान्निवपंति तेन तान्प्रींणाति यान्न निवपंति यदंनुदिशति तेन तान्॥ [6]

अर्थं ददते स्वया सन्थ्स्वंधाकारो हि विन्दति॥२॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकार्य हूयन्ते यद्वैसर्जनानि द्वाभ्यां गारहंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीप्रे जुहोत्यन्तिरंख्य एवा क्रंमत आहवनीये जुहोति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयित देवान् वे सुंवर्गं लोकं यतो रख्यारंस्यिजघारसन्ते सोमेन राज्ञा रख्यारंस्यपहत्याप्तमात्मानं कृत्वा सुंवर्गं लोकमायत्रख्यंसामनुं सोमो भवत्यथं [7]

वैसर्जनानिं जुहोति रख्यंसामपंहत्यै त्व र सोम तनूकृद्ध इत्याह तनूकुद्धोष द्वेषौभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि रख्या रेस्युरु यन्तासि वरूथिमित्यांहोरु णंस्कृधीति वावैतदांह जुषाणो अप्तराज्यंस्य वेत्वित्यांहाप्तुमेव यजमानं कृत्वा सुंवर्गं लोकं गंमयति रख्यंसामनुंपलाभाया सोमं ददते [8]

आ ग्राचण आ वांयव्यांन्या द्रोणकल्शम्तपत्नीमा नंयन्त्यन्वना रेसि प्र वंतियन्ति यावंदेवास्यास्ति तेनं सह सुंवर्गं लोकमेति नयंवत्यर्चाग्नींध्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्ये ग्राचणों वायव्यांनि द्रोणकल्शमाग्नींध्र उपं वासयति वि ह्येनं तैर्गृह्णते यथ्सहोपंवासयेदपुवायेतं सौम्यर्चा प्र पांदयति स्वयां [9]

पुवैनं देवतंया प्र पांदयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्यज्ञंमानो वा एतस्यं पुरा गोप्ता भंवत्येष वो देव सवितः सोम् इत्याह सवितृप्रंसूत एवैनं देवतांभ्यः सम्प्र यंच्छत्येतत्त्व र सोम देवो देवानुपांगा इत्याह देवो ह्यंष सन् [10]

देवानुपैतीदमहम्मंनुष्यों मनुष्यांनित्यांह मनुष्यो ई ह्यंष सन्मंनुष्यांनुपैति यदेतद्यजुर्न ब्रूयादप्रंजा अपृशुर्यजंमानः स्यात्सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांह प्रजयैव पृशुभिः सहेमं लोकमुपावर्तते नमों देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवाना रे स्वधा पितृभ्य इत्याह स्वधाकारो हि [11]

पितृणामिदमहं निर्वर्रणस्य पाशादित्यांह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्ने व्रतपत आत्मनः पूर्वा तनूरादेयेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्वसीयान्थ्ये वशे भूते पुनर्वा ददांति न वेति ग्रावांणो वै सोमंस्य राज्ञों मिलसुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्णण आग्नींध्र उपवासयंति नैनंम्मिलसुसेना विन्दति॥ [12]

जुषे सर्तेजसमनंख्यसङ्गं बहुशाखं वृंश्चेदेष वै यज्ञ उपैनुमुत्तरो यज्ञ आस्या एकान्नविर्श्शतिश्चं॥3॥

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वे देवतंया यूपः स्वयैवेनं देवत्याच्छैत्यत्यन्यानगां नान्यानुपांगामित्याहाति ह्यन्यानेति नान्यानुपेत्यर्वाका परेरविदम्परोऽवंरैरित्यांहार्वाग्यं परोवंरैस्तं त्वां जुषे [13]

वैष्ण्वं देवयुज्याया इत्याह देवयुज्यायै ह्येनं जुषतें देवस्त्वां सिवता मध्यांनुक्तित्यांह तेजंसैवैनंमनक्त्योषंधे त्रायंस्वैन् स्विधिते मैन रेहिरसीरित्यांह वज्रो वै स्विधितिः शान्त्यै स्विधितेर्वृख्यस्य बिभ्यंतः प्रथमेन शकंलेन सह तेजः पर्रा पतित यः प्रथमः शकंलः परापतेक्तमप्या हरेथ्सतेजसम् [14]

तृतीयः प्रश्नः

पुवैनमा हंरतीमे वै लोका यूपाँत्प्रयतो बिंभ्यति दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिख्यम्मध्येन मा हि॰सीरित्यांहैभ्य पुवैनं लोकेभ्यः शमयति वनस्पते शतवंलशो वि रोहेत्याव्रश्चने जुहोति तस्मादाव्रश्चनाद्वृख्याणाम्भूया॰स् उत्तिष्ठन्ति सहस्रंवल्शा वि वय॰ रुहेमेत्यांहाशिषंमेवैतामा शास्तेऽनंख्यसङ्गम् [15]

वृश्चेद्यदेख्यसङ्गं वृश्चेदेधईषं यजेमानस्य प्रमायुंकः स्याद्यं कामयेताप्रंतिष्ठितः स्यादित्यारोहं तस्मै वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भंवति यं कामयेतापशुः स्यादित्यंपुणं तस्मै शुष्कांग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपशब्योऽपशुरेव भेवति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादिति बहुपूर्णं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै [16] वनस्पतीनाम्पशृब्यः पशुमानेव भेवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकांमस्यैष वै वनस्पतींनाम्प्रतिष्ठितो यः समे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्कःपंनत्सतं वृंश्चेथ्स हि मेधंमभ्युपंनतः पञ्चारित्रं तस्मैं वृश्चेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पश्चांख्यरा पुङ्किः पाङ्को यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः [17]

नमति षडंरित्रम्प्रतिष्ठाकांमस्य षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति सप्तारंत्रिम्पशुकांमस्य सप्तपंदा शक्वंरी पशवः शक्तरी पश्नेवावं रुन्धे नवारित्रं तेजंस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्येव भवत्येकांदशारित-मिन्द्रियकांमस्यैकांदशाख्यरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भंवति पश्चंदशारिकम्भातृंव्यवतः पश्चदशो वज्रो भ्रातृंव्याभिभूत्यै सप्तदंशारिकम्प्रजाकांमस्य सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतेराह्या एकंवि शत्यरित म्प्रतिष्ठाकां मस्यैक- वि शः स्तोमां नाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाख्यंरा गायत्री तेजों गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखं तेजंसैव गांयत्रिया यंज्ञमुखेन सम्मितः॥ [18]

दुधाति प्रत्युचा समर्धयेयमित्यूर्जैनृविंश्वेषाय्यूँप्त्वमितंरिक्तमेतद्विचंत्वारि १ शच॥ 4॥

पृथिव्ये त्वान्तरिंख्याय त्वा दिवे त्वेत्यांहैभ्य एवैनं लोकभ्यः प्रोख्यंति परांश्चम्प्रोख्यंति परांश्चिम् हि सुंवर्गो लोकः कूरमिव वा एतत्करोति यत्खनंत्यपोवं नयति शान्त्ये यवमतीरवं नयत्यूर्ग्वे यवो यजमानेन यूपः सम्मितो यावांनेव यजमानस्तावंतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति [19]

पितृणा स्यदंनम्सीतिं ब्रहिरवं स्तृणाति पितृदेवत्य १५ होतद्यन्निखांतं यद्वरहिरनंवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यों निखांतः स्याद्वरहिरंवस्तीर्यं मिनोत्यस्यामेवैनंम्मिनोति यूपशक्लमवांस्यित् सर्तेजसमेवैनंम्मिनोति देवस्त्वां सिवता मध्वांनिक्वत्यांह् तेजंसैवैनंमनिक्त सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इतिं चषालम्प्रतिं [20]

मुश्चिति तस्माँच्छीर्षत ओषंधयः फर्लं गृह्णन्त्यनिक्ति तेजो वा आज्यं यर्जमानेनाग्निष्ठाश्चिः सम्मिता यदंग्निष्ठा-मश्चिमनिक्ति यर्जमानमेव तेजंसानक्त्यान्तमेनक्त्यान्तमेव यर्जमानं तेजंसानिक सर्वतः परि मृश्वत्यपंरिवर्गमेवा-स्मिन्तेजो दधात्यदिवर्ष स्तभानान्तरिख्यम्पृणेत्यांहैषां लोकानां विधृत्ये वैष्णव्यर्चा [21]

कल्पयति वैष्णवो वै देवतंया यूपः स्वयैवेनं देवतंया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यज्ञंमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यंग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयांदित्थं वेत्थं वातिं नावयेत्तेजंसैवेनं देवतांभिरिन्द्रियेण व्यर्धयति यं कामयेत् तेजंसैनं अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिनुयात्तेजंसैवैनं

देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयति ब्रह्मवनिं त्वा ख्यत्रवनिमित्यांह

यथायुजुरेवैतत्परिं व्ययत्यूर्वे रंशना यजंमानेन यूपः

सम्मितो यर्जमानमेवोर्जा समर्धयति नाभिदघ्ने परि व्ययति

देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमितिं [22]

नाभिद्म एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिद्म ऊर्जा भुं अते यं कामयेतोर्जेनम् [23] व्यर्धययमित्यूर्ध्यां वा तस्यावांचीं वावोहेदूर्जेवेनं व्यर्धयिति यदि कामयेत वर्षुंकः पर्जन्यः स्यादित्यवांचीमवोहे- द्वृष्टिमेव नि यंच्छति यदि कामयेतावंर्षुकः स्यादित्यध्यामुद्हेद्वृष्टिमेवोद्ये पितृणां निखातम्मनुष्याणामूर्ध्यं निखातादा रेशनाया ओषंधीना रश्ना विश्वेषाम् [24] देवानांमूर्ध्य रशनाया आ च्षालादिन्द्रंस्य च्षाल रे

साध्यानामतिरिक्त स वा एष संवदेवत्यों यद्यूपो यद्यूपं-

म्मिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः

स्वर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभंविष्यन्तीति

ते यूपेन योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषंयो यूपेंनैवानु

प्राजांनुन्तद्यूपंस्य यूपुत्वम् [25]

यद्यूपंग्मिनोति सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये पुरस्तांन्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्यं प्रज्ञायतेऽप्रंज्ञात् हि तद्यदितंपन्न आहुरिदं कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यंमन्यन्त तान् यज्ञो नास्पृंश्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदंस्पृश्- दितिरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यद्ग्रावृग्गिम्मंथित्वा प्रहर्त्यतिरिक्तमेतत् [26] यूपंस्य यदूर्थं चृषालात्तेषां तद्भांगुधेयं तानेव तेनं प्रीणाति देवा वै सङ्स्थिते सोमे प्र स्रुचोहर्न्प्र यूपं तेऽमन्यन्त यज्ञवेश्यसं वा इदं कुर्म् इति ते प्रंस्तरङ् स्रुचान्निष्क्रयंणमपश्यन्थस्वरुं यूपंस्य सङ्स्थिते सोमे प्र

यजंमानमाह् वृषंणौ जातायानुंब्र्ह्यप्यष्टादंश च॥५॥

साध्या वै देवा अस्मिल्लौंक आंसन्नान्यत्किंचन मिषत्तैऽग्निमेवाग्नये मेधायालंभन्त न ह्यंन्यदांलुम्भ्यंमविंन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजांयन्त यदग्नावृग्निम्मेथित्वा प्रहरित प्रजानाम्प्रजनंनाय रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पृशुर्यत्पृशुमालभ्याग्निम्मन्थेद्रद्भाय यजमानम् [28]

प्रंस्तुर हरंति जुहोति स्वरुमयंज्ञवेशसाय॥ [27]

अपि दध्यात्प्रमायुंकः स्यादथो खल्वांहुरग्निः सर्वा देवतां ह्विरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थंति ह्व्यायैवासंत्राय सर्वा देवतां जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालेब्यं नेवानांलब्यम्ग्नेर्जनित्रंमसीत्यांहाग्नेर्ह्यंतज्जनि

स्थ इत्यांह वृषंणौ [29]
ह्यंतावुर्वश्यंस्यायुर्सीत्यांह मिथुन्त्वायं घृतेनाक्ते वृषंणं
दधाथामित्यांह वृषंण् ह्यंते दधांते ये अग्निङ्गांयत्रं छन्दोऽनु
प्र जांय्स्वेत्यांह छन्दोभिरेवैन्म्प्र जनयत्यग्नयं मृथ्यमानायानु
ब्रहीत्यांह सावित्रीमृच्मन्वांह सवितृप्रंसूत एवैनंम्मन्थित
जातायांनु ब्रहि [30]

प्रिह्नियमाणायानुं ब्रूहीत्यांह् काण्डंकाण्ड एवेनंं क्रियमाणे समर्धयित गायत्रीः सर्वा अन्वांह गायत्रछंन्दा वा अग्निः स्वेनेवेनं छन्दंसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवंत्यग्निम्मंथित्वा प्र हंरित तो सम्भवंन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतो भवंतं नः समंनसावित्यांह् शान्त्यैं प्रहृत्यं जुहोति जातायैवास्मा अन्नमिपं दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यदाज्यंम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजंसा॥ [31]

वसूनितिं प्रस्व इत्युद्धौंऽन्तर्त पुवैनुन्दशं च॥६॥

ड्षे त्वेतिं ब्रहिरा दंत्त ड्रच्छतं इव् ह्यंष यो यजंत उपवीर्मीत्याहोप ह्यंनानाक्ररोत्युपों देवान्दैवीर्विशः प्रागुरित्यांह् दैवीर्ह्यंता विशंः स्तीर्देवानुंपयन्ति वहीर्र्शज् इत्यांहर्त्विजो वे वहंय उशिज्स्तस्मादेवमांह् बृहंस्पते धारया वस्नीतिं [32]

आह् ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पित् ब्रह्मंणैवासमैं पृश्नवं रुन्द्वे ह्व्या ते स्वदन्तामित्यांह स्वदयंत्येवैनान्देवं त्वष्ट्वंसुं रुण्वेत्याह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति रेवंती रमध्वमित्यांह पृशवो वै रेवतीः पृशूनेवासमैं रमयति देवस्यं त्वा सवितुः प्रसव इतिं [33]

रशनामा देते प्रसूँत्या अश्विनौंर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्ताम्पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांहु यत्यां ऋतस्यं त्वा देवहविः पाशेना रंभ इत्यांह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवैनंमृतेना रंभतेऽख्णाया परि हरित वध्यः हि प्रत्यश्चम्प्रतिमुश्चन्ति व्यावृंत्त्ये धर्षा मानुंषानिति नि युनिक्ति धृत्यां अन्द्यः [34] त्वौषंधीभ्यः प्रोख्यामीत्यांहान्चो ह्यंष ओषंधीभ्यः सम्भवंति यत्पशुर्पाम्पेरुर्सीत्यांहैष ह्यंपाम्पाता यो मेधांयार्भ्यते स्वात्तं चिथ्सदेव ह्व्यमापो देवीः स्वदंतैनमित्यांह स्वदयंत्येवैनंमुपरिष्टात्प्रोख्यंत्युपरिष्टादेवेन्म्मेध्यं करोति पाययंत्यन्तरत एवेन्म्मेध्यं करोत्यधस्तादुपौख्यति सर्वतं एवेनम्मेध्यं करोति॥ [35]

आधारम्पंचन्ते द्वादंशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादंश च॥७॥

अग्निना वै होत्रां देवा असुंरान्भ्यंभवत्रृग्नयं सिम्ध्यमानायानुं ब्रूहीत्यांह भ्रातृंव्याभिभूत्ये सप्तदंश सामिधेनीरन्वांह सप्तद्शः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यं सप्तद्शान्वांह द्वादंश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरम्प्रजा अनु प्र जांयन्ते प्रजानाम्प्रजनंनाय देवा वै सामिधेनीरन्च्यं यज्ञं नान्वंपश्यन्थ्स प्रजापंतिस्तूष्णीमांघारम् [36]

आघांरयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वंपश्यन् यत्तूष्णीमांघारमांघारयं यज्ञस्यानुंख्यात्या असुंरेषु वै यज्ञ आसीत्तं देवास्तूष्णी १ होमेनांव यत्तूष्णीमांघारमांघारयंति भ्रातृंब्यस्यैव तद्यज्ञं वृंङ्के परिधीन्थ्सम्माँष्टिं पुनात्येवैनान्त्रिस्त्रिः सम्माँष्टिं त्र्यांवृद्धि यज्ञोऽथो रख्यंसामपहत्यै द्वादंश सम्पंद्यन्ते द्वादंश [37]

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणात्यथी संवथ्सरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समेध्ये शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघारांऽग्निः सर्वा देवता यदांघारमांघारयंति शीर्षत एव यज्ञस्य यजांमानः सर्वा देवता अवं रुन्द्वे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघार आत्मा पृशुरांघारमाघार्य पृशुर समनत्त्वात्मन्नेव यज्ञस्यं [38]

शिरः प्रतिं दधाति सं ते प्राणो वायुनां गच्छतामित्यांह वायुदेवत्यों व प्राणो वायावेवास्यं प्राणं जुंहोति सं यजंत्रैरङ्गानि सं यज्ञपंतिराशिषेत्यांह यज्ञपंतिमेवास्याशिषं गमयति विश्वरूपो व त्वाष्ट्र उपिरष्टात्पशुम्भ्यंवमीत्तस्मांदुपिरष्ट चन्ति यदुपिरष्टात्पशु संमनिक्त मेध्यंमेव [39]

एनं क्रोत्यृत्विजों वृणीते छन्दा रेस्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः प्रश्वः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दा रेस्युभयस्यावं रुद्धाः एकांदश प्रयाजान् यंजित दश् वै पृशोः प्राणा आत्मैकांद्शो यावांनेव पृशुस्तम्प्र यंजित व्पामेकः परि शय आत्मैवात्मान्म्परि शये वज्रो वै स्विधितिर्वज्ञो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वर्ज्रं कृत्वा सोममप्रन्धृतेनाक्तौ पृशं त्रायथामित्यांह् वर्ज्रेणैवैनं वशें कृत्वा लंभते॥ [40]

लोकार्य नीयते यद्वर्ही रुश्मर्यः सुप्तित्रिरशच॥८॥

पर्यमि करोति सर्वहृतंमेवैनं करोत्यस्केन्दायास्केन्न् हि तद्यखुतस्य स्कन्दंति त्रिः पर्यमि करोति त्र्यांवृद्धि यज्ञोऽथो रख्यंसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पृशू (३) र्नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तय्यँदंन्वारभेत प्रमायंको यज्ञंमानः स्यादथो खल्वांहः सुवर्गाय वा एष लोकायं नीयते यत् [41]

पृश्रिति यन्नान्वारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत वपाश्रपंणीभ्याम्न्वारंभते तन्नेवान्वारंब्यं नेवानंन्वारब्ध्मप् प्रेष्यं होतर्ह्व्या देवेभ्य इत्याहिष्ति हि कर्म क्रियते रेवंतीर्य्ज्ञपंतिं प्रिय्धा विश्वतत्यांह यथायजुरेवैतद्ग्निनां पुरस्तादिति रख्यंसामपंहत्यै पृथिव्याः संपृचंः पाहीतिं ब्रहिः [42]

उपाँस्यत्यस्कंन्दायास्कंन्न् हि तद्यद्वर्रिष् स्कन्दत्यथीं बर्हिषदंमेवेनं करोति पराङा वर्ततेऽध्वर्युः पृशोः संज्ञप्यमानात्पशुभ्यं एव तन्नि ह्रुंत आत्मनोनांव्रस्काय गच्छंति श्रियम्प्र पृश्चनांप्रोति य एवं वेदं पृश्चाल्लोका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमंस्त आतानेत्यांहादित्यस्य वै रश्मयः [43]

आतानास्तेभ्यं एव नमंस्करोत्यन्वा प्रेहीत्यांह् भ्रातृंब्यो वा अर्वा भ्रातृंब्यापनुत्त्यै घृतस्यं कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांहाशिषंमेवेतामा शास्त आपो देवीः शुद्धायुव इत्यांह यथायुजुरेवेतत्॥ [44]

स्विधितिश्चैवाच्छिन्नो हुव्येनेप्येत्यांहु पद्गंत्वारि १शच॥ १॥

पृशोर्वा आलंब्यस्य प्राणाञ्छुगृंच्छति वाक्त आ प्यांयताम्प्राणस्त आ प्यांयतामित्यांह प्राणेभ्यं एवास्य शुच श्रमयति सा प्राणेभ्योऽधिं पृथिवी शुक्प्र विंशति शमहोंभ्यामिति नि नयत्यहोरात्राभ्यांमेव पृथिव्यै शुच श्र शमयत्योषंधे त्रायंस्वैन स्वधिते मैन हिश्सीरित्यांह वज्रो वै स्वधितिः [45] शान्त्यै पार्श्वत आच्छांति मध्यतो हि मंनुष्यां आच्छान्तिं तिरश्चीनमा च्छांत्यनूचीन् हि मंनुष्यां आच्छान्ति व्यावृत्त्यै रख्यंसाम्भागोंऽसीतिं स्थविमतो ब्रहिर्क्तापांस्यत्यस्नेव रख्या श्रेसि निरवंदयत इदम्ह रख्योंऽध्मं तमो नयामि योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इत्यांह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव [46]

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावंधमं तमो नयतीषे त्वेतिं वपामुत्खिंदतीच्छतं इव ह्येष यो यजंते यदुंपतृन्द्याद्रुद्रौंऽस्य प्शून्यातुंकः स्याद्यन्नोपंतृन्द्यादयंता स्याद्न्ययोपतृणत्त्यन्यया न धृत्ये घृतेनं द्यावापृथिवी प्रोण्वांथामित्यांह द्यावांपृथिवी एव रसेनान्त्त्विद्धेन्नः [47]

रायः सुवीर् इत्यांह यथायजुरेवैतत्कूरिमंव वा एतत्करोति यद्वपामुंत्खिदत्युर्वन्तिरंख्यमन्विहीत्यांह् शान्त्ये प्र वा एषोंऽस्माल्लोकाच्यंवते यः पृशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभंते वपाश्रपंणी पुनर्नवारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निनां पुरस्तांदिति रख्यंसामपंहत्या अथो देवतां एव ह्व्येनं [48] अन्वेति नान्तममङ्गार्मितं हरेद्यदंन्तममङ्गारमितहरेंद्देवता अति मन्येत वायो वीहि स्तोकानामित्यांह तस्माद्विभंक्ताः स्तोका अव पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पंशूनां यद्वपाग्रमोषंधीनाम्बर्हिर समर्धयत्यथो ओषंधीष्वेव पृशून्प्रति ष्ठापयित स्वाहांकृतीभ्यः प्रेष्येत्यांह [49]

यज्ञस्य सिष्टिय प्राणापानौ वा पृतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यमात्मा वपा पृंषदाज्यमंभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापानौ दंधाति स्वाहोर्ध्वनंभसम्मारुष् गंच्छत्मित्यांहोर्ध्वनंभा ह स्म व मारुतो देवानां वपाश्रपंणी प्रहंरित तेनैवेने प्र हंरित विषूंची प्र हंरित तस्माद्विष्वंश्रौ प्राणापानौ॥ [50]

पुतौ पंशूनार समेधस्यैव तस्यावौत्तमस्यावं द्यतीति पश्चंचत्वारिरशच॥10॥

पृश्वमालभ्यं पुरोडाशं निर्वपित समेधमेवैनमा लेभते वपयां प्रचर्य पुरोडाशंन प्र चंर्त्यूर्वे पुरोडाश ऊर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधात्यथां पृशोरेव छिद्रमिपं दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः पृच्छति शृत ह्वीः (३) शंमित्रिति त्रिषंत्या हि देवा योऽश्वंत शृतमाह स एनंसा प्राणापानौ वा पृतौ पंशूनाम् [51]

यत्पृषदाज्यम्पृशोः खलु वा आलंब्यस्य हृदंयमात्माभि समेति यत्पृषदाज्येन हृदंयमभिघारयंत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापा दंधाति पृशुना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरंश्छित्त्वा मेधुम्प्राख्यांरयन्थ्स प्रख्योऽभवृत्तत्प्रख्यस्यं प्रख्यत्वं यत्प्रख्यशाखोत्तंरब्र्हिभवंति समेधस्यैव [52]

प्शोरवं द्यति पृशुं वे ह्वियमाण् रख्यार्स्यनुं सचन्तेऽन्तरा यूपं चाहवनीयं च हरित रख्यंसामपहत्ये पृशोर्वा आलंब्यस्य मनोऽपं क्रामित मृनोतांये हिवधोऽवदीयमान्स्यानुं ब्रूहीत्यांह मनं पृवास्यावं रुन्द्ध एकांदशावदानान्यवं द्यति दश् वे पृशोः प्राणा आत्मैकांद्शो यावांनेव पृशुस्तस्यावं [53]

द्यति हृदंयस्याग्रेऽवं द्यत्यथं जिह्नाया अथ् वर्ष्यंसो यद्वै हृदंयेनाभिगच्छंति ति जिह्नह्यां वदित यि जिह्नह्या वदिति तद्रसोऽधि निर्वदत्येतद्वै पृशोर्यथापूर्वं यस्यैवमंवदायं यथाकाम्मुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्यं पृशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्यावं द्यति मध्यतो हि प्राण उत्तमस्यावं द्यति [54]

उत्तमो हि प्राणो यदीतंरं यदीतंरमुभयंमेवाजांमि जायंमानो वै ब्राँह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जांयते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेनं देवेभ्यः प्रजयां पितृभ्यं एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वां ब्रह्मचारिवासी तदंवदानैरेवावं दयते तदंवदानांनामवदान्त्वन्दंवासुराः संयंत्ता आसन्ते देवा अग्निमंब्रुवन्त्वयां वीरेणासुरान्भि भंवामेतिं [55]

सौंऽब्रवीद्वरं वृणै पृशोरुंद्धारमुद्धंरा इति स एतमुंद्धारमुदंहरत दोः पूर्वार्धस्यं गुदम्मध्यतः श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुंरा यञ्च्यङ्गाणार्थः समवद्यति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यख्ण्यावं द्यति तस्मादख्ण्या पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥ [56]

घ्रन्ति यन्तुङ्क्लुं चुतुरुपं ह्रयत् आज्युय्यँत्पृषदाज्येन् षट्वं॥ 11॥

मेदंसा सुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै प्शवों रूपमेव पृशुषुं दधाति यूषन्नंवधाय प्रोर्णोति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसमेव पृशुषुं दधाति पार्श्वनं वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा एतत्पंशूनां यत्पार्श्व रसं एष पंशूनां यद्वसा यत्पार्श्वनं वसाहोमम्प्रयौतिं मध्यत एव पंशूना रसं दधाति प्रन्तिं [57]

वा एतत्पशुं यथ्मंज्ञपयंन्त्येन्द्रः खलु वे देवतंया प्राण ऐन्द्रांऽपान ऐन्द्रः प्राणो अङ्गंअङ्गे नि देंध्यदित्यांह प्राणापानावेव पशुषुं दधाति देवं त्वष्ट्रभूरिं ते स॰संमेत्वित्यांह त्वाष्ट्रा हि देवतंया पशवो विषुंरूपा यथ्मलंख्याणो भव्येत्यांह विषुंरूपा ह्येते सन्तः सलंख्याण एतर्हि भवंन्ति देवत्रा यन्तम् [58]

अवंसे सखायोऽनुं त्वा माता पितरों मदन्त्वत्याहानुंमतमेवैन पित्रा सुवर्गं लोकं गंमयत्यर्ध्चे वंसाहोमं जुंहोत्यसौ वा अर्ध्च इयमर्ध्च इमे एव रसेनानिक दिशों जुहोति दिशं एव रसेनानक्त्राथों दिग्भ्य एवोर्ज् रस्मवं रुन्द्धे प्राणापानौ वा एतौ पंशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलुं [59]

वै देवतंया पृशवो यत्पृंषदाज्यस्योपहत्याह् वनस्पत्येऽन् ब्रूह् वनस्पतंये प्रेष्येति प्राणापानावेव पृशुषुं दधात्यन्यस्यौन्यस्य समवृत्तः समवंद्यति तस्मान्नानांरूपाः पृशवो यूष्णोपं सिश्चति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसंमेव पृशुषुं दधातीडामुपं ह्वयते पृशवो वा इडां पृशूनेवोपं ह्वयते चृतुरुपं ह्वयते [60]

चतुंष्पादो हि पृशवो यं कामयेतापृशः स्यादित्यंमेदस्कं तस्मा आ देध्यान्मेदोरूपा वै पृशवो रूपेणैवेनंम्पृशुभ्यो निर्भजत्यपृशुरेव भंवित यं कामयेत पृशवो रूपेणैवास्मे पेर्यान्मेदोरूपा वै पृशवो रूपेणैवास्मे पृश्चवं रुन्द्धे पशुमानेव भंवित प्रजापितर्य्ज्ञमंसृजत स आज्यम् [61]

पुरस्तांदसृजत पृशुम्मध्यतः पृंषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इंज्यन्ते पृशुनां मध्यतः पृंषदाज्येनांनूयाजास्तस्मादेति पश्चाथ्मृष्टः ह्येकांदशानूयाजान् यंजति दश व पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांनेव पृशुस्तमन् यजति प्रन्ति वा पृतत्पृशुं यथ्मंज्ञपर्यन्ति प्राणापानौ खलु वा पृतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यं यत्पृंषदाज्येनांनूयाजान् यजंति प्राणापानावेव पृशुषुं दधाति॥ [62]

युजेन ता उप्पर्विर्देश वे युज्ञमार्शींध्रे ब्रह्मश्वादिनुस्सत्वे देवस्य ग्रावाणम्प्राण उपार्श्वग्रा देवा वा उपार्शो वाग्वे मित्रय्युजस्य बृहुस्पतिर्देश वा आंग्रयणाग्रानेकांदश॥11॥ युजेनं लोके पंशुमान्थ्रस्याथ्सवंनुम्माध्यन्दिनुबाँग्वा अरिक्तानि तत्युजा

```
तृतीयः प्रश्नः
```

23

अभ्येकंपश्चाशत्॥51॥ युज्ञेन गौर्भि निवंतिते॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्टकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

 $Credits: \ http://stotrasamhita.github.io/about/$